सात्यकिश्च ततस्तूर्णं कैकेयानां महारथः । शरैरनेकसाहस्रैर्बाह्वोरुरसि चार्पयत् ।
स शरैः क्षतसर्व्वाङ्गः सात्यकिः सत्यविक्रमः । रराज समरे राजन् सपुष्प इव किंशुकः ।
सात्यकिः समरे विद्धः कैकेयेन महात्मना । कैकेयं पञ्चविंशत्या विव्याध प्रहसन्निव ।
तावन्योन्यस्य समरे संछिद्य धनुषी शुभे । हत्वा च सारथी तूर्णं हयांश्च रथिनाम्बरौ ।
विरथावसियुद्धाय समाजग्मतुराहवे । शतचन्द्रचिते गृह्य चर्म्मणी सुभुजौ तथा । ५१५
व्यरोचेतां महारङ्गे निस्त्रिंशवरधारिणौ । यथा देवासुरे युद्धे जम्भशक्रौ महाबलौ ।
मण्डलानि ततस्तौ तु विचरन्तौ महारणे । अन्योन्यमभितस्तूर्णं समाजग्मतुराहवे ।
अन्योन्यस्य वधे चैव चक्रतुर्यत्नमुत्तमं । कैकेयस्य द्विधा चर्म्म ततश्चिच्छेद सात्वतः ।
सात्यकेस्तु तथैवासौ चर्म्म चिच्छेद पार्थिवः । चर्म्म च्छित्त्वा तु कैकेयस्तारागणशतैर्वृतं ।
चचार मण्डलान्येव गतप्रत्यागतानि च । तच्चरन्तं महारङ्गे निस्त्रिंशवरधारिणं । ५२०
अपहस्तेन चिच्छेद शैनेयस्त्वरयाऽन्वितः । सवर्म्मा कैकयो राजन् द्विधा छिन्नो महारणे ।
निपपात महेष्वासो वज्राहत इवाचलः । तं निहत्य रणे शूरः शैनेयो रथसत्तमः ।
युधामन्युरथं तूर्णमारुरोह परन्तपः । ततोऽन्यं रथमास्थाय विधिवत् कल्पितं पुनः ।
कैकेयानां महत्सैन्यं व्यधमत् सात्यकिः शरैः । सा वध्यमाना समरे कैकेयानां महाचमूः ।
तमुत्सृज्य रणे शत्रुः प्रदुद्राव दिशो दश । ५२५
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि विन्दानुविन्दवधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ श्रुतकर्म्मा ततो राजंश्चित्रसेनं महीपतिं । आजघ्ने समरे क्रुद्धः पञ्चाशद्भिः शिलीमुखैः ।
अभिसारस्तु तं राजन् नवभिर्नतपर्व्वभिः । श्रुतकर्म्माणमाहत्य सूतं विव्याध पञ्चभिः ।
श्रुतकर्म्मा ततः क्रुद्धश्चित्रसेनं चमूमुखे । नाराचेन सुतीक्ष्णेन मर्म्मदेशे समार्पयत् ।
सोऽतिविद्धो महाराज नाराचेन महात्मना । मूर्च्छामभिययौ वीरः कश्मलञ्च विवेश ह ।
एतस्मिन्नन्तरे चैनं श्रुतकीर्त्तिर्म्महायशाः । नवत्या जगतीपालं छादयामास पत्रिभिः । ५३०
प्रतिलभ्य ततः सञ्ज्ञां चित्रसेनो महारथः । धनुश्चिच्छेद भल्लेन तञ्च विव्याध सप्तभिः ।
सोऽन्यत् कार्म्मुकमादाय वेगघ्नं रुक्मभूषितं । चित्ररूपधरञ्चक्रे चित्रसेनं शरौघैभिः ।
स शरैश्चित्रितो राजा चित्रमाल्यधरो युवा । युयुधे समरेऽशोभद्गोष्ठीमध्ये स्वलङ्कृतः ।
श्रुतकर्म्माणमथ वै नाराचेन स्तनान्तरे । बिभेद तरसा भूयस्तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ।
श्रुतकर्म्माऽपि समरे नाराचेन समर्पितः । सुस्राव रुधिरं तत्र गैरिकार्द्र इवाचलः । ५३५
ततः स रुधिराक्ताङ्गो रुधिरेण कृतच्छविः । रराज समरे वीरः सपुष्प इव किंशुकः ।
श्रुतकर्म्मा ततो राजन् शत्रुणा समभिद्रुतः । शत्रुसंवारणं क्रुद्धो द्विधा चिच्छेद कार्म्मुकं ।
अथैनं छिन्नधन्वानं नाराचानां शतैस्त्रिभिः । छादयन् समरे राजन् विव्याध च सुपत्रिभिः ।
ततोऽपरेण भल्लेन तीक्ष्णेन निशितेन च । जहार सशिरस्त्राणं शिरस्तस्य महात्मनः ।